

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CXV. Erectio Hospitalis B. Gallicani in Urbe.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam Cameræ, illiusque Camerario, Thesaurario, & Clericis, necnon Annona prædictis, illiusque Præfecto, aliisque Ministris, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & ex certa scientia concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo Septingentesimo Vigesimo sexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus nostri anno Tertio.

Nemo hanc Constitutionem infringere audeat.

CXIV.

Conceditur Indulgentia plenaria, semel in anno lucrificanda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jesu Civitatis Mexicanæ in Indiis.

Ab Alexandro VIII. in Indiis existentibus quamplures Indulgentiæ concessæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnullæ facultates factæ Const. ed. 1690. Mar. 30. P. 1.

Dat. 27. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christianis præsentibus Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Preces Hispaniarum Regis.

§. 1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis ad Capellam B. M. V. Lauretanæ sitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis causa peregrinantibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, prædictam Cappellam devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrificandam misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam

impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Erigitur Hospitalè pro curandis pauperibus, tinea, & scabie laborantibus sub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Ministri assignantur; privilegia, & indulgentiæ conceduntur; cum aliis Ordinationibus.

CXV.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla statuta fuerunt pro recto regimine Hospitalium Civitatis Casenæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 30. Sept. 1726. An. 3.

Onus ille, æternusque Pastor, qui pro ovibus suis e veteri labe, & prisca servitute peccati redimens, purisque, & liberis ad caelestia pascua adducendis, salutarem preciosissimi Sanguinis sui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique nostram humilitatem, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus est, præcipuam paternæ charitatis nostræ sollicitudinem assidue excitat, ut ad ea vigili studio intendamus, per quæ miserabilium Personarum præsertim, non solum rerum inopia, verum etiam morbosa corporum calamitate oppressarum temporalibus, spiritualibusque occurramus necessitatibus, ut per impensa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoscant misericordiam, & deinde mandata membra exhibeant servire justitiæ in sanctificationem.

Procurium a cura exhibenda pauperibus, morbis laborantibus.

§. 1. Quapropter piis Christianis desideris, quæ huic nostræ consonant voluntati, ut votivos, secundum cor nostrum, fortiantur effectus, opem, & operam nostram libenter impendimus, ac omnia, & singula, quæ hujus nostri consilii executioni, destinatique operis stabilitati, ac felici faustoque successui fore agnoscamus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Summus Pontifex pias voluntates ope sua libenter fovet.

§. 2. Sane attendentes, quod inter tot Nococomia, seu Hospitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe nostra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Christianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miserabilium personarum tam dictæ Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliasque humanas calamitates, Christianis liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito pastoralis officii nostri summa cum paterni animi nostri jucunditate perlustravimus, nullum adhuc Hospitalè pro miserabilibus personis lepra, scabie, ac tinea, seu pruriginis in capite, respectu, affectis, inibi recipiendis, curandisque destinatum atque institutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædecessor noster laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, vestigiis insistens, ac necessitatibus, morbis hujusmodi laborantium, qui cum in Hospitalibus præfatis non admittentur, nec ibi curabantur, in

Perlustratis Urbis Hospitalibus, nullum lepra, tinea, & scabie laborantibus recipiendis reperitum.

viis publicis languescere, omni que humano auxilio carentes animam misere agere coacti erant, subvenire, eis que in Hospitalibus præfatis locum patere cupiens, statuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejusdem Urbis Hospitalibus aliquot cubilia seorsim, ac separatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miserabilium Personarum lepra, scabie, tinea, seu prurigine laborantium, in illis curandarum usum, & commodum instruerentur ac retineantur; nihilominus hæc Alexandri Prædecessoris, tametsi saluberrima dispositio debita executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujusmodi morbis infecti non solum alios Ægrotos, sed etiam Ministros illis in dictis Hospitalibus infervientes eorumdem morborum contagione scelerent, rectores, & administratores ipsorum Hospitalium receptione hucusque avertit, & deterrit; unde hoc pietatis subsidio a memorato Alexandro Prædecessore præscripto frustrati atque a dictis Hospitalibus exclusi, gravi morborum suorum sarcina onusti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non sine intuentium nausea, errare, in eis que deficere, & quod magis dolendum est, quandoque etiam sine Sacramentis perire visi sunt; alii vero, pauperes quidem, sed non adeo miserabiles, in propriis domibus absque opportunis medicamentis tabescere coguntur, suoque consanguineos eisdem morbis identidem inficiunt. Quia immo cum istiusmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac universo ferme statum nostræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali subiecto passim serpent, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & spirituali ope destituti, ac derelicti jacere conspiciuntur.

Hospitale S. Lazari unitum Archihospitali S. Spiritus in Saxia curandis Leprosi tantum constructum.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris Hospitali, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfata non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinnæ, seu Montis Marii etiam nuncupata, situm, quod deinde Archihospitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apostolica perpetuo unitum fuit, curandis Leprosi dumtaxat reputaverint; quia tamen scabie, ac tinea, seu prurigine affecti nunquam inibi etiam nunc respiciuntur; immo ob reddituum ipsius Hospitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujusmodi eventum fuit, nec omnes quidem Leprosi, nec quocumque anni tempore, sed mendici solummodo, ac nonnisi duobus verni temporis mensibus in eo admittuntur, & accepta portione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipsi Leprosi mendici reliquo anni, ac præsertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius sævire solet, quam alii, non adeo miserabiles Leprosi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes scabie, ac tinea, seu prurigine laborantes a dicto Hospitali exclusi, non habeant quo confugiant; præcipue vero pauperes puellæ, & mulieres, quæ tametsi miserimæ, in eodem Hospitali nunquam recipiuntur.

Privata Domus a tribus annis Translyberim, curandis ejusmodi morbis aperta.

§. 4. Simulque animo recolentes, quod inspirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilium Lamius Presbyter Sabiniensis, seu alterius Civitatis, vel Diocesis, Prior Sanctæ Gallæ vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprime callet, in privata domo, quam ipse in regione Translyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, elemosynarum sibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædecessore itidem nostro, nonnullisque ex Venerabilibus, Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac aliis piis Christianissimis collatarum subsidiis, duobus, & amplius abhinc annis multos hujusmodi mor-

bis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque sanaverat, prout nos ipsi, dum Cardinalatus honore adhucungebatur, & etiam postquam ad summi Apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio, coram vidimus, sedulam, quæ eisdem ægrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritualia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experientia ipsa compertum sit, omnes pene prædictas miserabiles personas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholice Fidei, ac doctrinæ Christianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac etate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata sua Sacramentali Confessione expiaste.

§. 5. Quamobrem nos ejusmodi miserabilium personarum ærumnas paterna charitate commiserantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem Venerabilibus, Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipsius S. R. E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii nostri, qui laudabile illud, ac eisdem miserabilibus personis tam salutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura juvare, illiusque incrementum impensius promovere non desistit, pastoralis officio nostro dignum, & consentaneum esse duximus in eadem Urbe, piorum operum alitricem, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituire, in qua lepra, scabie, tinea, seu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eis que ad ejusmodi morbos depellendos remedia subministrantur, ac non minus corporum, quam animarum suarum salutem consulatur, in eamque finem locum, eidem domui vicinum intra duos Pontes, quatuor Capitum, ac Sextum nuncupatos, situm in præfata regione Translyberina, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus ac multis coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Ecclesia, quæ viros a mulieribus separet, magna expensa a fundamentis erexit, ac officinis, aliisque rebus necessariis apprime instruximus, & benedicente Domino, ædificium hujusmodi pene omnibus suis numeris, & partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus, ut jam præfatarum miserabilium personarum usui interserviat, & miserabiles personæ hujusmodi jam illuc introductæ existant. Hinc est, quod nos, qui hodie ædificium hujusmodi sic, ut præfertur, a nobis cum impensa fere septuaginta mille scutorum monetæ Romanæ absoluta una cum illius Ecclesiæ mansionibus, aliisque pertinentiis suis, ritu solemniter ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, personaliter consecravimus, illaque sacro Pii loci nomini, omnibusque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Pii locis competentibus, debitisque, Apostolica auctoritate donavimus, & publica venerationi exposuimus, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis

Ædificium novum Translyberim pro ejusmodi morbis curandis constructum, in Hospitali sub invocatione S. Gallicani erigitur.

novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu pruriginis in capite, seu quæ caput obsideant laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesia, Sacristia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Suppellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituiamus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusis semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Amilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in huiusmodi Hospitale transfulimus, & in illud translati reperiuntur.

Stabilia pro singulis Virorum, & foeminarum morbis huiusmodi adsignantur.

§. 6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus, ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis, ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorundem virorum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virorum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem & octo cubilia pro earum decem & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque pro earum aliis quinque leprosis, ac in eorundem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, respective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in atraque classe & utroque Hospitali parvo huiusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorundem respective cubilium singuli viri, & singulæ mulieres morbis præfatis, respective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

Hæreditas Lancisiana, pro Hospitali foeminarum construendo, huic novo Hospitali adnectitur.

§. 7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus suis iuribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lancisio dum viveret, pie memoriæ Clementis PP. XI. prædecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitale aliud Hospitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transiberim utriusque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, respective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto huiusmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hospitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vitæ discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV.

Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariæ voluntati ad præmissorum effectum oportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus, ejusdem Chirographi dispositioni inherentes, volumus, ut in prædicto novo Hospitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut præfertur, assignatos, supradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in supradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, ac scabie in capite, non tamen Gallica, vel pruriginis laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque privitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, si illas ad dictum Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata destinatum transferri contigeret, juxta ipsius Joannis Mariæ dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præscriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regionibus, & Viis huiusmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, si ad Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano adportarentur, expositæ recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vitæ suæ discrimine ad supradictum Hospitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel si Prior prædictus infirmam in tali statu, ac imminenti periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariæ voluntas ex parte saltem adimpleretur.

§. 8. Ut autem Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, huiusmodi in pacis amenitate, & charitatis fecunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Æconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus personæ miserabiles morbis præfatis, respective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contraditores infligendis, districte præcipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca huiusmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti huiusmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hospitale, per Nos, ut præfertur, erectum huiusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti huiusmodi Priore pro tempore existente præfato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus sit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu præsumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quousque locus præfatus eis

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hospitale ex ceteris Urbis Hospitalibus advehantur.

aut earum alicui, ut præfertur, factus fuerit, ut prius retinere profectantur, debeant, & teneantur, personæque ipsas Urbem præfatam in Civium nauſeam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

§. 9. Ipsum autem Æmilium Lamium Prefbyterum in prædicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præſentes conſtituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia inſtituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præſenti inhabitat, inueſta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Chriſtianæ rudimenta docendi, & ad vigilandi, ut ſanctiſſimæ Eucharistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote ſuſcipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi ſerventur, & exacte custodiantur, utque in manſionibus, tum Viris, tum Mulieribus aſſignatis medicabulum, ſeu locus medendi deſtinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque ſexus ſcabioſi, aut ulcuſcula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejuſmodi morbis procedentia habentes, licet ſcabie in capite infecti non ſint, qui deinceps ad dictum Hospitali ad ſuam curationem procurandam recurrent, tamenſi in Hospitali, & lectis præſatis non decumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

§. 10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præſertim tempore ob ſævientes algores maxime periclitari ſolent, potiſſimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, poſtquam tota die victum per Urbem medicatum quaeritando deſeſſi ſunt ſubditi, ac gelido celo miſeras, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis noſtræ dexteram extendere, illiſque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miſerabilium perſonarum hujusmodi capacem prope Hospitali prædictum, cameram, ſeu habitationem, quo tot ex dictis perſonis, quæ in dicto Hospitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, ſeſe recipere, ibique noctem tranſigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refoſcillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam ſalutem ſpectantibus ſermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis ſpatio exercentur.

§. 11. Ad hæc cum eidem Hospitali ſic erecto, pro ejus dote, ac ſubſiſtentiâ, ægrotorumque, inibi pro tempore exiſtentium, ſex curandorum, necnon illius Prioris, Officiorum, & Miniſtrorum ei inſervientium alimonia, & ſuſtentatione, aliorumque onerum, & expenſarum, ipſis incumbentium ſupportatione, præter & ultra hæreditate ſupradicti Joannis Mariæ Lanciſii ei, ſicut præmittitur, a nobis applicatam, infraſcripta alia, res, & bona itidem perpetuo aſſignaverimus, donaverimus, atque conceſſerimus; nimirum unum vacabile, Senefchallatus nuncupatum, ſeu cuſtodia Cancellariæ Noſtræ Apoſtolice, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadagnoli Tiburtinæ diceceſis Dux, ex conceſſione ab ipſo Innocentio Prædeceſſore ſibi de eo ad ſui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc poſtquam illud per ceſſum vel deceſſum, ſeu alias quomodolibet, ex perſona ejuſdem Stephani Ducis vacaviſſet, & alterum, officia cuſtodia Portæ Oſtienſis ſeu ſancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipſius Portæ cu-

rodus, tum vacans, cum omnibus eorundem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paulæ etiam; nuncupatum de Urbe præſata, deſumendas; necnon occasione ſuppreſſionis Confraternitatis ſub titulo Redemptoris in parochiali Eccleſia ſanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiusque bonorum unâ cum ipſa Parochiali Eccleſia, dilectis filiis præbyteris ſæcularibus Congregationis doctrinæ Chriſtianæ applicationis, noviffimæ ſecularum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam ſancti Pancratii ſitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum ſæcularis, & inſignis Collegiæ ſanctæ Mariæ Tranſiberim de eadem Urbe, ſicuti etiam triginta loca montium Cameræ Noſtræ Apoſtolice non vacabilem, diverſarum erectionum cum ſexaginta centeſimis partibus alterius loci ſimilis, inſuncto tamen onere celebrationis Miſſarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centeſimas partes alterius loci paris montis non vacabilis reſtaurati, primæ, ſecundæ, & tertie erectionis, quæ ad Datariam Apoſtolicam ſpectabant, & alias, prout in diverſis pariter Chirographis manu Noſtra ſubſcriptis cedula motus proprii ſub plumbo, ſeu aliis literis & ſcripturis deſuper conſectis uberius continetur, nos præmiſſorum firmiſſimæ validitati providere, majusque robur, & pleniorẽ efficaciam eis adungere volentes, ac omnium & ſingulorum Chirographorum, cedula motus proprii, literarum & ſcripturarum præſatarum tenores etiam veriores & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali ac individua expreſſione digna, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ſpecificatis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciam aquæ, vineæ, & locorum montium hujusmodi applicationem, aſſignationem, conceſſionem ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii ſub plumbo, ſeu alias literas ac ſcripturas quacumque deſuper emanatas, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, & expreſſis motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus, harum ferie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus ſit, illa omnia & ſingula innovamus, ac exacte & inconcuſſe ſervari præcipimus, eiſque inſolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus; necnon omnes & ſingulos juris & facti, ac ſolemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & conſtitutionum Apoſtolicarum præſcripto, quam alias quomodolibet in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quolibet defectus, ſi qui in præmiſſis quovis modo intervernerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi poſſent, ampliſſime, ac latiſſime ſupplemus & ſanamus.

§. 12. Quoniam vero idem Hospitali ex primo, dicto Senefchallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quoad præſatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea neceſſariis redditibus careat, quadringenta ſcuta monete ad rationem Juliorum decem pro quolibet ſcuto, ex eleemoſynis, quæ ex componendis diſpenſationum matrimonialium proveniunt, ac in ſubventionem pauperum erogari conſueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apoſtolicam prædictam & earundem componendarum officialem ſeu adminiſtratorum quotannis ſolvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex perſona ipſius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeont ſtatim, ſecuta illius vacatione, Dataria præſata ab obligatione ſolvendi dicta quadringenta ſcuta

Annus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

Æmilium Lamium Presbyter Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore teſtum atque ligna in loco novo Hospitalis parantur.

Dos eidem novo Hospitali adſignatur pro ejus ſubſiſtentiâ.

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia assignantur.

Novum hoc Hospitale a solventibus vestigialibus eximitur.

Indulgentia in eodem Hospitali decumbentibus, & Ministris conceduntur.

immunis ac libera sit, & esse censeatur, nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi Hospitali pendere teneatur.

§. 13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali predicto ab ejusmodi morbis mandati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos, depositosque morbos misere recidant, usque de novo inficiantur, statuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore existens victualium, commeatuum pro classe Nostra Triremium conductor, seu provisor, quem *Assensistam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipsi Hospitali, ejusve Priori omnes & singulas vetustas vestes, seu lacernas ac spolia remigum ejusdem classis singulis annis in Urbe prefata tradere & consignare debeat, ut eis probe expurgatis, abluis & reconcinnatis pauperes predicti, cum e dicto Hospitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes insuper, ut in locationibus, seu appaltis, quæ in posteram per Cameram Nostram Apostolicam ejusmodi Assensistis fient, hoc onus eidem Assensistis expresse injungatur, & in instrumentis desuper conscribendis adjiciatur.

§. 14. Ac insuper ulteriori ejusdem Hospitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem rate, seu quantitatis sexcentorum cadorum vini, ac mille salmarum carbonis duntaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragulorum & utensilium pro ipsius Hospitalis infirmorum, ac personarum, illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vestigialibus, gabellis, dantiis, dohanis, pedaggiis & transitibus aliisque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impositis, itaut Hospitale predictum nihil omnino horum, aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Cameram Apostolicam, aut alios Commissarios, seu vestigialium, aut datiorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores ad id valeat coartari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera prefata eidem Hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout ceteris Urbis Hospitalibus prestare consuevit, annuatim subministrare debeat.

§. 15. Ut autem Hospitale prefatum per Nos erectum, & temporalium rerum subsidiis ut praefertur, munitum, ac personæ in eo degentes celestibus quoque spiritualium gratiarum & indulgentiarum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christianidelibus in eodem Hospitali decumbentibus, illiusque officialibus & ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, atque Apostolorum, Commemorationis omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione hujus Ecclesiæ, vere poenitentes & confessi, ac sacra communione refecti pro Christianorum Principum concordia, heresum, & schismatum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, necnon omnibus & singulis infirmis, ministris & officialibus prefatis, quos in Hospitali sic erecto, ac in camera, seu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, si vere poenitentes & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere

nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si poterint, sin minus corde, devote invocaverint; in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero Christianidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in Hospitali virorum, seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur, seu alias ministraverint, vel deservierint, eosque præcepta Dei, & quæ ad salutem necessaria sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infirmos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint, ac in Ecclesiâ dicti Hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, tories pro quolibet prefatorum operum exercitio septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis secularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Institutus regularis Missam defunctorum pro anima cujuscumque Christianidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Ecclesiæ dicti Hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii poenis liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 16. Præterea pauperibus utriusque sexus hujusmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillitas valetudo jejunium, seu carniem, & lacticiorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesiâ indictum, aut carniem, ovorum, lacticiorum usus de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit vel fuerit, carnis, ovis, butyro, lacticiis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti & vesci singulis quoque pro tempore existentibus, ejusdem Hospitalis Priori prefato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque hujusmodi Hospitalis infirmos, ministros & servientes a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in iudicium deductis, neque contentis in literis die Cænæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter audita, in foro tantum conscientie absolvere, injuncta inde eis pro modo culpæ suo arbitrio poenitentia salutari, quodque eidem infirmis, ministris, ac inservientibus omnia & singula Ecclesiæ sacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, servatis tamen sacris ritibus, & caeremoniis a Rituali Romano prescriptis administrare libere, licite & valide respective possint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore existenti Parocho, seu Rectori parochialis Ecclesiæ, intra cujus limites Hospitale prefatum consistit, districtius

Morbis ejusmodi affecti a cibus veteris dispensantur, ut quæ a quibusvis Ecclesiasticis poenis absolvi possint, eorum confessionis facultas datur.

inhibentes

inhibentes, ne in eorundem sacramentorum (excepto dumtaxat sacramento matrimonii quoad ministros, & alios infervientes, qui hac tantum ratione Parochi & parochiæ hujusmodi subsint) in dicto Hospitali administratione se ingerere, aut defunctorum sepulturæ, seu exequiis inibi faciendis interesse, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & præterdere, ac desuper Hospitale, personas, Priorem, ac Presbyteros prædictos, seu eorum aliquem molestare audeat, seu quovis modo præsumat.

Hospitale eximitur a jurisdictione spiritali Vicarii Urbis, ejusdemque Vicegerentis, & Cardinali Protectori prorsus subicitur.

§. 17. Ac proinde Hospitale præfatum, illiusque Priorem, Presbyteros, ministros, infervientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe præfata, ejusque districtu Vicarii in spiritalibus generalis, illiusque Vicegerentis jurisdictione, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum sacri Concilii Tridentini, seu alias quomodolibet attributa, prout etiam a parochia seu parochiali Ecclesia præfata, diocæque Rectoris, seu parochi cura, & subjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimoda jurisdictioni pro tempore existentis ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Hospitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure subijcimus, ac curam animarum tum infirmorum, tum ejusdem Hospitalis ministrorum & infervientium ejus Priori similiter pro tempore existentis committimus & demandamus, eumque in ipsorum parochum, & animarum suarum Rectorem constituimus, itaut in Ecclesia Hospitalis prædicti sacramenta etiam tempore Paschatis recipere, sicque præcepto Ecclesiæ satisfacere, ac defunctorum corpora in cœmeterio dicti Hospitalis absque ulla quartæ funeralis, vel aliorum jurium parochialium præstatione, seu solutione tumulari possint & debeant.

Decernitur, ut idem Hospitale sit hæres infirmorum, ab intestato, & sine legitimis hæredibus decedentium.

§. 18. Insuper ut omnibus & singulis infirmis in eodem Hospitali ab intestato, & sine legitimis hæredibus pro tempore decedentibus Hospitale præfatum loco, & vice Fisci dictæ Cameræ nostræ in eorum bonis succedere debeat, utque ipsi infirmi, qui in dicto Hospitali decedunt, testamentum condere, ac confessarius, qui postremam ejusmodi infirmi sacramentalem confessionem exceperit, illud rogare ac conscribere respective valeat, & scripturæ desuper confectæ, dummodo coram duobus testibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jure præscriptam conditi testamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejusque Protector sit Cardinalis a Pontifice cum plenaria jurisdictione deputandus.

§. 19. Pro salubri autem ejusdem Hospitalis regimine, progressu, atque incremento, statuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipsis S. R. E. Cardinalibus dicti Hospitalis Protector ac Defensor a Romano Pontifice pro tempore existente eligatur, & ad sui vitam deputetur, qui non solum ordinariam, ac plenariam jurisdictionem, non tamen contentiosam, in Hospitale, illiusque Priorem, ministros ac servientes exerceat, verum paternæ quoque charitatis viscera erga pauperes infirmos gerat, & solerti studio curet, quatenus ejusdem Hospitalis redditus fideliter administrantur, statuta, & ordinationes pro felici, ac prospera illius directione condantur, conditaque exacte observentur, pauperes infirmi, qua majori fieri potest diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia spiritualia, ac alia pietatis opera suis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam disciplinam, quam ad providam œconomiam & administrationem ipsius Hospitalis, ejusque

bonorum & reddituum spectantibus, serio incumbat & invigilet.

§. 20. Aditque perpetuo unus Prior dicti Hospitalis, qui eidem Cardinali Protectori subiacet, ac ejus præceptis & mandatis, veluti membrum capiti suo, debite pareat & obediat; ipsorum vero Hospitalis, Ecclesiæ, ejusque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, ministrorum, ac servientium superior existat, cumque supradictum Amilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hospitalis ad ejus vitam supra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejusmodi munere, etiam a præfato Cardinale Protectoris, sed dumtaxat a Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus Nostri, idque eo dumtaxat casu, quo eundem Amilium, ipsi Hospitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri posse. Post vero dicti Amilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipsi Hospitali tunc infervientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiæ & vigilantia laude & exemplo aliis præcellat, in Priorem eligatur, illiusque electio ab eisdem Presbyteris coram Cardinale Protectoris præfato per secreta suffragia fiat, ac postquam facta fuerit, ab ipso Cardinale Protectoris, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod si electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hospitalis judicaverit, super quo ipsius conscientiam oneramus, sicuti etiam si suffragia, seu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire.

Cui subiacet Prior Hospitalis, qui hac prima vice electus prædictus Amilius Lamius a solo Pontifice removeri possit. Eo decedente alius a Presbyteris Hospitalis eligatur, & hæc electio a Protectoris confirmetur.

§. 21. Neque Prior sic electus & confirmatus seu deputatus, a Prioratus munere, vita sua durante, præterquam a memorato Cardinale Protectoris, idque iustis & gravibus de causis, removeri valeat, nec ad ipsam prioratum alius assumi possit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hospitalis prædicti spectantibus apprime versatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium post peractum inibi novitiatum, seu probationem in eodem Hospitali commoratus fuerit, ac curæ & servitio pauperum infirmorum illic sedulam operam navaverit.

Prior sit perpetuus nec nisi a Cardinali Protectoris ex gravibus causis deponi possit.

§. 22. Illi vero, qui in dictum Hospitale ad medendum infirmis, eorumque necessitatibus infervendum admittentur, sint pariter Presbyteri, vel saltem personæ Ecclesiasticæ, quæ ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra præfatum Priorem, aut plures arbitrio ipsius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam constituantur, qui in humilitate, ac charitatis spiritu, & æterni tantum, nulliusque terreni præmii mercedem sperantes, & præ oculis habentes, soloque victu, & vestitu, ac aliis necessariis impensis, sibi per Hospitale præfatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Aegrotorum infirmitates hujusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, in viam salutis dirigendum, vere & orthodoxæ Fidei dogmata edocendum, atque cælesti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter pascendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse, ac obtemperare debent, injunctum fuerit. Presbyteri autem, seu personæ Ecclesiasticæ hujusmodi, qui in dictum Hospitale, ut supra admittentur, novitiatum, seu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & vespere interfint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea

Hospitalis infirmos curent viri Ecclesiastici sex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui bienniali Novitiatu probentur, & Priori subint.

quæ in præfatis morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipsos curandi, & sanandi methodum, & artem addiscant, expletoque novitiatus, seu probationis biennio præfato, qui Presbyterorum, personarumque Ecclesiasticarum prædictarum numero adscribi, & aggregari voluerit, se examini per supradictum Priorem, acersito, & adhibito secum, si ei libuerit, Medico ordinario ipsius Hospitalis habendo, supponere debeat, sique minus idoneus inventus fuerit, senario, seu majori numero ejusmodi minime adscribatur; sin vero habilis, & aptus repertus sit, idem Prior testimonium super ejus idoneitate perhibeat, ipsi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

Quid prædicti exacto Novitiatu, agere debeant.

§. 23. Et qui exacto novitiatu præfato sic admitti fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti, exercitiis spiritualibus in eodem Hospitali vacare, & postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiæ in ipso Hospitali, ac infirmis, inibi pro tempore existentibus, deservendi, illosque curandi, & instruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præsentibus reliquis Presbyteris, seu Clericis ejusdem Hospitalis, in illius Ecclesia, seu alia Capella privata expresse emittere debent, ac ejusmodi actus libro ad id destinando, & in Archivo dicti Hospitalis asservando, describantur, & registrentur, ne eorum memoria depereat: hocque perseverantiæ votum dictus Amilius Prior in manibus memorati Cardinalis Protectoris absque alia solemnitate, ac obligatione exercitia spiritualia hujusmodi peragendi, sicuti etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hospitalis aperiitione de numero senario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, per dictum Amilium conducta diu curarunt, similiter emittere teneantur.

Clerici Hospitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promovendi possunt.

§. 24. Porro Clericis, qui senario, seu majori numero hujusmodi adscripti fuerint, ac enarratum votum perseverantiæ emiserint, ut ipsi ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines ad titulum servitii ejusdem Hospitalis, & aliorum eis a dicto Hospitali præbendorum, a supradicto Urbis Vicario, seu ab eo deputando, servatis alias servandis, promoveri libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus; ita tamen, ut si quem ex taliter promotis, sive ex gravibus causis, & a dicto Cardinali Protectori approbatis, a servitio ejusdem Hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiæ, per eum emisso, quomodolibet, absolvi quandoque venerit, nisi ei de patrimonio, aut redditu Ecclesiastico ad congruam sui, juxta taxam, quæ in Urbe servatur, sustentationem, sufficienti aliunde provisum sit, ab executione sacrorum Ordinum per eum ad titulum servitii hujusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellæ curandis scemnis deputatæ novitiatu probandæ.

§. 25. Et quoniam Hospitali Mulierum, scabie, lepra, & tinea, seu prurigne in capite laborantium, sceminas deservire decet, volumus, ut Prior præfatus de consensu ejusdem Cardinalis Protectoris septem, aut etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas, ac probatæ vitæ deligat, quæ biennium novitiatus similiter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eisque assistere discant. Puellæ vero præfate postquam servitiis dicti Hospitalis laudabiliter in demandatis sibi, respectivè, officiis insteterint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spatio, si eidem Cardinali Protectori ita expedire visum fuerit, illæque cæteroquin habiles, & idoneæ dignoscantur, ad enarratum perseverantiæ votum admittantur, illudque emittant eisdem modo, & forma, quos pro septem Presbyteris, ut supra præscripsimus, atque cum eisdem conditioni-

bus, & præcipue, ut infra terminum octo annorum præfatorum justis de causis ab ipso Cardinali Protectori approbatis, ac etiam post emissum perseverantiæ votum ob graves causas similiter approbatas, per dictum Cardinalem Protectorem, ab ipso Hospitali dimitti, & removeri valeant.

§. 26. Omnes autem puellæ eidem Hospitali pro tempore deservientes, illius Priori præfato, tanquam suo Superiori parent, & obediunt, injunctisque sibi ab ipso Priori muneribus sedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis instruere, aliæ eas in Christianæ pietatis operibus exercere, & reliquæ linearum vestium lixiviiis, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; ita ut unicuique officium diversum, ac distinctum, prout sibi a dicto Priore demandatum fuerit, destinatur, ipsique Priori liceat officia hujusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum, & pro suo arbitrio commutare.

Puellæ in Hospitali deservientes Priori parent, & sua munera sedulo obeant.

§. 27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, scabie, & tinea, seu prurigne in capite laborantes, & in ipso Hospitali decumbentes sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus Mulieribus, & Puellis hujusmodi morbis correptis, etiam extra Hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut ulcusculis, plagis, tuberculis exinde vel a tinea ortis propellendis gratis subministrant, easque curent, & modum unguenta præfata adhibendi, eisque utendi amanter, ac patienter doceant, necnon etiam illis assistendi, & serviendi, quæ ad morbos præfatos sanandum balneis, vaporario, seu hypocausto, ac corniculis, sanguifugis egere dignoscantur; itaut Mulieres his morbis infectæ eandem plaeæ opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Christianæ charitatis exemplum.

Possunt etiam curare sceminas extra Hospitale.

§. 28. Cæterum eidem Hospitali de valido, & idoneo Protectori providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini Cardinalis, & Prodattarii nostri pietate, integritate, & Religionis zelo plenam notitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hospitali præfato accessurum fore merito sperantes, motu, scientia, & potestate similibus ipsum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodattarium nostrum Hospitalis hujusmodi, illiusque bonorum, rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defensorem cum omnibus supradictis, aliisque facultatibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad sui vitam tenere præsentium facimus, constituimus, & deputamus; mandantes propterea dilectis filiis Hospitali præfati Priori, Presbyteris, Officialibus, Ministris, cæterisque personis nunc, & pro tempore existentibus, aliisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut eundem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodattarium nostrum in dicti Hospitalis Protectorem, & Defensorem juxta tenorem præsentium, recipientes, ea qua decet reverentia prosequantur.

Deputatur primus Hospitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S.R.E. Card.

§. 29. Decernentes pariter, easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu haberi quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præminentiae, vel dignitatis, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocari, seu audiri fuerint minusque causæ, propter quas eadem præsentibus emanaverint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint,

Clausulæ peculiare.

nullo unquam tempore de subreptionis; obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & substantiali, etiam quod-folemnitates, & alia quævis, in præmissis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relictis nihil ullibi apparet, seu aliter probari possit, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concessio quempiam uti, seu se juvari in iudicio, vel extra posse, neque ipsas præsentis literas, & in eis contenta sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Derogatoria
amplissimæ.

§. 30. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, aliosque quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum quilibet quavis aliter iudicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti, debere irritum &c. decernimus. Non obstantibus præmissis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujusmodi, necnon fel. rec. Symmachi, Callisti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii similiter IV., & V., ac Sixti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de Rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfate non alienandis, & male alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualescumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentis in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, necnon de jure quæsito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad instar ac de exprimendo vero valore, aliisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihospitalis, & quorumcumque superius explicitè nominatorum, & comprehensorum, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, usibus, stilibus, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati con-

tractus, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam; vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, piæ, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur; & inferrentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus plenissime, & sufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, foundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationum, exemptionum, subjectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

Nemo has
litteras infringere
audeat.

Statuantur nonnulla pro Monachis provisæ de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

CXVI.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in posterum Abbatis Monasterii de Monte Serfato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallidennæ, & Const. ed. 1729. Mart. 21. P. 5. confirmatur summarium Indulgentiarum quæ a dicti Monasterii Abb. Rosarii perapplicatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 4. Dec.
1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monasteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu suis constet, ab eisdem vero Monasteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes simplices Prioratus dependent, quorum collatio, seu dispositio in mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis ad Abbates

Facti expositio.